

RETEN I HERNING DOM

afsagt den 8. februar 2021

Sag BS-54856/2019-HER

Mandatar F for
J
(advokat E)

mod

S A/S
(advokat TA)

Denne afgørelse er truffet af dommer SBM.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 3. december 2019. Sagen drejer sig om, hvorvidt et slagteri er erstatningsansvarlig for de skader, som en ansat pådrog sig i forbindelse med sit arbejde den 16. december 2016.

Sagsøgeren, F som mandatar for J, har fremsat endelig påstand om, at sagsøgte, S A/S, til J skal betale 144.340,10 kr. med tillæg af renter fra den 26. november 2018. Den endelige påstand udgør svie- og smerte- godtgørelse samt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for en bestemt periode, som parterne er blevet enige om, hvorefter øvrige krav er udskilt. Sagen drejer sig i realiteten herefter alene om erstatningsgrundlaget.

Sagsøgte, S A/S, har fremsat påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Den 16. december 2016 fik J under sit arbejde på slagteriet et kraftigt ryk i højre skulder, som medførte et led-skred. Den 21. december 2016 blev det af arbejdsgiveren anmeldt som en arbejdsulykke. Af beskrivelsen af arbejdsulykken fremgår følgende:

"Operatør skal efter at have sat kæde på bagben af slagtesvin, sætte krog fra kæde på conveyor. Slagtesvin får en nervereaktion i bagben, hvilket resulterer i at bagben bliver udstrakt, hvorved kæden bliver trukket væk fra operatør og hans højre skulder går af led."

Ulykken er anerkendt som en arbejdsskade.

S A/S har efter opfordring under sagen fremlagt en opgørelse over ulykker på slagteriet på den samme slagtegang i perioden fra 2 år før den i sagen omhandlede ulykke til nu.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af J, K, SP, B, T og SW.

J har forklaret, at han er uddannet slagter og har været i faget i 26 år. Han kom til S A/S i H i 2014. Han har fået kurser i at bedøve og aflive grise såvel i 1990'erne som efter han kom til S A/S.

Han arbejdede hos S A/S både som bedøver, ophænger og stikker. Der blev arbejdet i holdskift i grupper på 4 personer. I gruppen arbejdede man 20 minutter i bedøvelsen, 20 minutter på den ene side af ophængningen, 20 minutter på den anden side og herefter 20 minutters pause.

I bedøveranlægget kom grisene ind i hold af 15, hvorefter det var opgaven at få dem drevet ned i gondolerne. Der kom 7 grise i den første gondol og herefter 8 i den næste. Gondolerne kørte rundt, således at grisene kom ned i kuldioxiden og blev bedøvet. Når de kom op igen, blev de tippet ud på båndet, hvor der stod en medarbejder på hver side og foretog ophængning af grisene i et af bagbenene med krog og kæde. Ulykken skete i denne arbejdssituation, hvor grisen under processen pludselig sparkede væk fra ham med det resultat, at hans arm blev trukket med, og der blev noget revet noget over i skulderen. Det var en øko- eller frilandsgris.

Det var virksomheden, som styrede, hvor meget kuldioxid, som grisene fik under bedøvelsen. De ansatte kunne kun stille lidt på hastigheden, hvis nogle af grisene ikke ville gå, og de dermed kom lidt bagefter. Sommetider sitrede grisene, når de kom ud på transportbåndet, og de ansatte brokkede sig over det i mange år. Der sad et filter ved tilførslen af kuldioxid. Det blev skiftet, når de brokkede sig over, at grisene var for livlige. Det er klart, at filteret skal være rent for at kunne styre den rette mængde kuldioxid. Efter hans ulykke er man engang i 2017 begyndt at skifte filteret automatisk hver uge.

Det var særligt slemt med øko- og frilandsgrisene, som sparkede mere end de almindelige grise. Han er godt klar over, at der ikke er dyrlæger, som mener, at det er bevist, men han og de andre ansatte var ikke i tvivl herom og klagede også over det i mange år. Han tror selv, at det kan hænge sammen med, at disse grise ofte er større og har flere muskler end en konventionel gris, ligesom de afbløder mere, når de bliver stukket. Det sidste måles på slagteriet. Han tror derfor, at det kræver mere at bedøve en øko- eller frilandsgris end andre grise. De klagede over det til slagtermester, B. Dengang blev grisene bedøvet med 89 procent kuldioxid. Han vil tro, at dyrene enten kunne blive bedre bedøvet ved at sætte procenten op på kuldioxidmængden eller sætte hastigheden ned, så grisene fik kuldioxid i længere tid. Det var dog ikke noget, som ændrede sig, mens han var på slagteriet.

Da ulykken skete, var han ved at sætte kæde på en øko-frilandsgris ved båndet. Grisen havde lidt bevægelser, og da han ville sætte den op, sparkede den, så hans arm blev trukket væk fra ham.

Der kørte 6.000 grise igennem på en dag. I starten kom der øko- og frilandsgrise 3 gange om ugen, men efterhånden kom der næsten nogen hver dag. Alle grise kan pludselig få en refleksbevægelse, men de oplevede, at der var mere bevægelse og sitren i øko- og frilandsgrisene, mens de konventionelle bare lå stille.

Det er rigtig nok, at der var nogen interne instrukser om blinkhinderefleks og vurdering af slaphedsgrad. Det var ikke noget, som han stod for. Det var dyrlægerne.

Det er også rigtig nok, at han sommetider skulle skyde grisen med en bolt pistol, men det var faktisk kun, når produktionen var gået i stå. Var der tale om en gris, som stadig havde nervebevægelser, lod de den i stedet køre lidt længere hen af båndet, så den faldt til ro, mens de tog de næste, og herefter kørte de så båndet tilbage og hængte den pågældende gris op.

Han har været skadet en gang før. Dengang stod han også ved båndet. En klov var kommet inde mellem bånd og stålkant, og da han ville rykke den ud, sparkede grisen den anden vej, så han fik hånden imellem. Han husker ikke, om det

var en øko-frilandsgris. Der blev ikke lavet noget om på procedureerne i forlængelse heraf.

Det er også rigtig nok, at der kan komme nervereflekser selv efter grisen er stukket og død.

K har forklaret, at han er autodidakt slagter og har været ansat på slagteriet i stort set alle funktioner, indtil han blev fabrikschef. Der slagtes 25.000-30.000 grise om ugen på slagteriet i H. Den økologiske del udgør ca. 5.000. Tallene var nok de samme i 2016. Anlægget er fra omkring 2005-2007 og bliver løbende vedligeholdt af et eksternt firma. Alt bliver registeret, også i forbindelse med bedøvelse. Maskinen kan kun fungere, hvis der er 87-89 procent kuldioxid. Ellers stopper den af sig selv. Han ved ikke, om det har betydning for bedøvelsen, hvor længe den varer.

Alle grise kan have refleksspark, og der har været en del snak om, at øko- og frilandsgrisene var mere urolige. Han kan ikke sige, om det passer, men de har efter drøftelse med de ansatte forsøgt at hæve kuldioxidprocenten til 91, men det er de gået væk fra igen, da det medførte, at der kom kuldioxid ud i rummet og påvirkede de ansatte. Maskinen kan køre med 3 hastigheder, hvor rundturen i bedøvelsen tager henholdsvis 210 sekunder, 270 sekunder og 280 sekunder. Hastighedsforskellene er navnlig for, at de ansatte kan køre op i hastighed, hvis der er sket et uheld. Nu bruger de dog fast den langsomste hastighed til øko- og frilandsgrisene. Det har ikke nogen økonomisk betydning. Medarbejderne har hele tiden haft muligheden for at stille på hastigheden. Det er ikke noget, som han har været direkte involveret i, men et valg som man selv har truffet i afdelingen efter drøftelser.

Der findes ikke nogen form for videnskabelig dokumentation for, at der er forskel på øko- og frilandsgrise i forhold til konventionelle grise. De prøver dog altid på at lytte til deres ansatte.

Der er lavet interne regler om bedøvelseskvaliteten (bilag C). Det er slagtermesteren i afdelingen, som har ansvaret for den kontrol, men det er muligt, at den praktiske udførelse er uddelegeret til en ansat. Dyrlægerne holder øje med, at de overholder den interne kontrol. Hvis der under blinketesten konstateres, at en gris blinker, skal man straks stoppe produktionen. Det er imidlertid aldrig sket.

Det er rigtig nok, at man på et tidspunkt gik over til at skifte filteret hver uge og ikke kun efter anmodning. Han er ikke sikker på, hvornår det var, men han tror, at det var efter J's ulykke. Man prøvede også at hæve kuldioxidprocenten. Det er sådan, at kuldioxid er tungere end luft, og derfor er der 100 % i bunden af graven. Systemet kan i øvrigt kun fungere, hvis der er 87-89

procent. Da man prøvede at hæve procenten, flød det imidlertid ud over kanten, så det kom ud rummet, hvor medarbejderne befinder sig. Det blev derfor stoppet igen. Det har altid været muligt at køre i 3 forskellige tempi. Det er medarbejderne selv, der efter drøftelser i afdelingen har besluttet, at de altid vil anvende den langsomste ved øko- og frilandsgrise.

Det er hans indtryk, at der kommer lige så mange klager som tidligere. Som det ses af opgørelsen over ulykker har der også været ulykker efterfølgende, herunder spark fra en gris efter, kniven blev trukket ud. Han ved ikke, om det vedrørte en øko-frilandsgris. Han er ikke selv involveret i de undersøgelser, der foregår i afdelingen, men han er blevet orienteret, når der er ændret på procedurerne.

SP har forklaret, at han er uddannet bager, men har arbejdet på slagtegang på S A/S i 26 år. I de sidste 3 år har han også været arbejdsmiljørepræsentant. Han var således ikke repræsentant, da den i sagen omhandlede ulykke skete. Han har heller ikke selv arbejdet i den afdeling, hvor det skete.

Han har fra medarbejdere hørt, at der er blevet oplevet lidt mere liv i øko- og frilandsgrise efter bedøvelsen. En teori har været, at der kunne være noget galt med bedøvelsen, og man er herefter gået over til at skifte filter hver uge, så man er helt sikker på, at koncentrationen er den rigtige. Han ved også, at man har prøvet at sætte koncentrationen op. Han ved ikke noget om, hvorvidt der er ændret på tempoet. Der forekommer stadig spark især fra øko- og frilandsgrise. Han kan ikke sige, om det er blevet mindre end tidligere, eller det blot er blevet hverdag i afdelingen. Staldafdelingen ligger isoleret fra resten af slagteriet. Der har ikke på noget tidspunkt været nogen modstand fra ledelsens side i forsøg på at finde løsninger. Der kommer stadig folk og klager over spark, men man har ikke kunnet finde nogen løsning på det. Han er ikke selv bekendt med, om der findes andre anlæg eller andet, som kunne gøre arbejdet sikrere.

B har forklaret, at han har været ansat på S A/S siden 1983, heraf de sidste 25 år som slagtermester. Det er rigtig nok, at de ansatte i afdelingen oplever flere reaktioner fra øko- og frilandsgrise end fra de konventionelle grise. Det er specielt, når de sætter kæden på grisen, efter den er bedøvet.

Hver morgen laves en refleksøvelse på de første 20 grise for at vurdere, om der er reaktioner fra dem. Det er ikke ham selv, men en ansat, der foretager denne kontrol, som bliver skrevet ned. Der foretages ikke yderligere kontroller i løbet af dagen, og der opleves heller ikke synbare forskelle i løbet af en dag. Dyrlægerne har det også med i deres program.

Når der er forskelle på øko- og frilandsgrise i forhold til andre grise tænker han,

at det kan skyldes, at de har mere muskulatur som følge af, at de bevæger sig mere. Det er muligvis sværere at bedøve en gris, der er stærkere.

De ansatte plejer at komme til ham, når de har oplevet, at der var en gris, som bevægede sig mere. De har også talt om, at det nok særligt var øko- og frilandsgrisene. Det har de i hvert fald talt om efter J's ulykke. De er herefter begyndt at skifte filtrene automatisk, og de prøvede også at hæve kuldioxid-procenten, men det resulterede i bedøvelse ud i rummet, så de måtte gå væk fra det igen. I stedet har de besluttet, at man skal anvende den laveste hastighed til disse grise. Han tror det har hjulpet, da han synes, at der er færre klager og ulykker, men der kan stadigvæk godt komme et spark fra en gris.

Det er ham, som de ansatte kommer til med klager og ulykker. Det er dog ikke ham, som har lavet skadesanmeldelsen.

Det er i orden, at en gris har en enkelt refleks, når den kommer på båndet, men den må ikke have flere. Så skal han have besked, for så er den ikke bedøvet ordentligt. Han har ikke fået sådanne meldinger. Det er jo også sådan, at hvis bedøvelsen falder, så går der en alarm. Det er hans opfattelse, at grisene er ordentligt bedøvet.

Det er ikke sådan, at man skal skyde en gris, fordi den giver et enkelt spjæt. Det med nedskydning er noget, som kommer i brug, hvor der er produktionsstop.

Han husker ikke præcist, hvornår de gik over til at skifte filtrene automatisk. Det kan godt være i juni 2019. Tidligere skete det efter anmodning, men han husker ikke, hvor længe der typisk var imellem. Det var smedjeafdelingen, som foretog skiftene. Der har også været reaktioner fra grisene og ulykker efterfølgende. Det er ikke til at komme helt ud over.

T har forklaret, at han har været ansat på slagteriet i 28 år og været kollega med J. Han har for 4 år siden selv prøvet at få et smæld som J, men det var ikke så voldsomt, og så sent som i forgårs blev han sparket i maven. I begge tilfælde var der tale om øko- og frilandsgrise. Nogle grise kan man se spænder op, og der tager man forsigtigt ved dem, så man er forberedt på eventuelle spark, men fra andre grise kommer sparket bare som lyn fra en klar himmel, og det er her ulykkerne sker. Det tager længere tid, hvis man skulle tage ekstra forholdsregler ved alle grisene. Det kan man ikke gøre med dem alle, for så ville man aldrig blive færdig. Han vil tro, at det drejer sig om 2 ud af 200 økogrise, som stadig spænder op nu, hvor de har fået ændret bedøvelsesproceduren.

De prøvede først at sætte kuldioxidprocenten op til 91, men det blev lavet om igen, da der kom for meget ud i rummet. Det virkede egentlig meget godt, men

de blev jo selv tunge i hovedet af det. I stedet kører de nu på det langsomste tempo og skifter filtrene hver mandag. Han mener, at det langsommere tempo har hjulpet. Tidligere var der måske 10-15 stykker ud af 200, som sitrede, mens det nu nok kun er 2 ud af 200.

Det er rigtig nok, at de altid har kunnet ændre på hastigheden, men det er først efter J's ulykke, at de er begyndt på det.

Det er også rigtig nok, at der stadigvæk kan komme et spark, da grisene jo har reflekser, og det dermed er umuligt at undgå.

SW har forklaret, at hun blev uddannet dyrlæge i 1995 og har en master i dyrevelfærd hos produktionsdyr. Hun har været ansat i fødesvarestyrelsen som embedsdyrlæge og som chef af kødkontrollen på slagterierne. De sidste 15 år har hun været ansat hos S A/S på hovedkontoret i R. Hun har ansvaret for al lovgivning omkring dyrevelfærd på slagterierne og procedurerne, ligesom hun underviser de ansatte heri.

Anlægget på slagteriet i H ligner de andre slagteriers. Grisene kører en tur i en gondol ned i en grav med kuldioxid, hvorefter de væltes ud på et transportbånd, hvor de ansatte kæder dem op i et af bagbenene, og herefter bliver de stukket. Det er rigtig nok, at forordningen kun kræver 80 % kuldioxid, men de skal herudover følge producentens grænse, som er på 89 %. Der foretages kontrol af, at bedøvelsen er ordentlig ved en medarbejder, som er særligt uddannet heri, og hun laver selv stikprøvekontroller, og der har aldrig været problemer hermed. De har også kunder, som selv kommer for at tjekke på forholdene i relation til certificering, og hverken de eller de offentlige myndigheder, som kontrollerer dem, har konstateret nogen problemer med bedøvelsen.

Genetisk er øko- og frilandsgrise ikke anderledes end andre grise, og de bliver også leveret i samme størrelser som de konventionelle, da landmanden ellers får en bod. Ved samme størrelse gris er der også tale om samme blodmængde. Der er derfor intet grundlag for at tro, at øko- og frilandsgrisene skulle reagere anderledes på bedøvelsen end de konventionelle, og hun har da heller ikke selv oplevet det.

Hun har spurgt på de so-slagterier, hvor de har økologiske grise, om de oplever nogen forskel, og det er ikke tilfældet. Som alle andre steder kan man dog ikke undgå refleksspark. Bortset fra so-slagterierne er der ikke andre steder i koncernen end på slagteriet i H, hvor man slagter øko- og frilandsgrise.

Refleksspark kan ikke undgås og optræder indtil nogen tid efter døden er indtruffet. Det opstår også ved operationer på mennesker. Her vælger man derfor

at give noget muskelafslappende, men det kan man ikke med dyr, der skal slagtes, da der så vil være medicinrester i kødet, som gør, at det ikke kan anvendes som fødevarer.

Refleksspark opstår typisk ved berøring og kan ske såvel efter dødens indtræden som timer inde i en operation. Hun mener derfor hverken at kuldioxidprocenten eller, hvor lang tid grisene er i selve bedøvelsen, har nogen betydning herfor. Kuldioxiden optages gennem lungerne og har intet med størrelsen af musklerne at gøre. Der er således ingen grund til at antage, at øko- og frilandsgrisene kommer med flere refleksspark end de konventionelle. Det er imidlertid muligt, at de kan sparke hårdere som følge af, at de har bevæget sig mere og derfor er stærkere.

Parternes synspunkter

J har i sit påstandsdokument bl.a. anført følgende:

"ANBRINGENDER:

Det gøres gældende, at sagsøgte som arbejdsgiver har tilsidesat Arbejds miljølovens §§ 15, 16, 17, 38, 42 og 45 med tilhørende bestemmelser, ved ikke i tilstrækkelig grad at have sikret, at arbejdet med håndtering af øko- og frilandsgrise kunne foretages sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Det gøres hertil gældende, at sagsøgte som arbejdsgiver kunne og burde have sikret, at håndteringen af grisene kunne foregå uden risiko for skader.

Dette kunne være sket ved, at grisene fik en større dosis bedøvelse og/eller ved jævnlig udskiftning af filtre, hvorefter grisenes bevægelser efter bedøvelsen kunne være undgået og i hvert tilfælde minimeret.

Det gøres gældende, at øko- og frilandsgrise er sværere at bedøve end ordinære grise. Det er sagsøgers opfattelse, at øko- og frilandsgrisene bløder ca. 0,7 liter blod mere end en almindelig grise, hvilket gør dem sværere at bedøve. Derudover er det konstateret af de ansatte, at disse grise er sværere at bedøve.

Sagsøgte har endvidere anført, at grisens bevægelser alene beror på reflekser og ikke på bedøvelsen, men på trods heraf, har sagsøgte alligevel valgt at reagere blandt andet ved udskiftning af filtre og ved at sætte graden af kuldioxid i bedøvelsen op. Det gøres gældende, at dette har hjulpet på problemet, hvorfor også ulykken kunne være undgået, såfremt sagsøgte havde reageret tidligere.

Det gøres gældende, at den stikprøvekontrol, der sker, alene sker på de første 20 dyr, der slagtes, hvilket er en lille andel af den bestand, der slagtes, idet slagting sker i hold af 200 - 400 grise ad gangen.

Dermed har sagsøgte pådraget sig et erstatningsansvar i anledning af den indtrufne skade.

Det gøres endvidere gældende, at der ikke fra sagsøgers side foreligger erstatningsretlig relevant egen skyld."

S A/S har i sit påstandsdokument bl.a. anført følgende:

"ANBRINGENDER

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

at sagsøgte ikke har pådraget sig et erstatningsansvar overfor sagsøger,

at sagsøger har bevisbyrden for et ansvarsgrundlag, og at denne bevisbyrde ikke er løftet,

at bedøvelse af slagtedyr er velreguleret i Forordning 1099/2009 af 24. september 2009 (bilag A), og at sagsøgte i enhver henseende har overholdt forordningens krav,

at sagsøgtes procedurer i forbindelse med bedøvelse og aflivning, herunder særligt kontrol af bedøvelse, i øvrigt er sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarlige og i overensstemmelse med normerne i arbejdsmiljølovens §§ 15, 16, 17, 38, 42 og 45,

at det er udokumenteret, at øko- og frilandsgrise skulle være fysisk anderledes og reagere anderledes på bedøvelse end almindelige grise,

at sagsøgtes ændring i procedurer og anlæg alene er sket for at afslutte en dialog med medarbejderne, og således ikke er et udtryk for anerkendelse af, eller bevis for, at der skulle være et behov for en forskel i procedurer for bedøvelsen af øko- og frilandsgrise, og

at den konkrete ulykke indtraf på grund af et refleksspark fra en korrekt bedøvet gris, hvilket er uundgåeligt, og må betragtes som hændeligt."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen. J har i den forbindelse navnlig anført, at risikoen for en skade måske ikke kunne være elimineret, men i hvert fald kunne have været minimeret, og at S A/S derfor må anses for erstatningsansvarlig, når dette ikke er sket.

Rettens begrundelse og resultat

Det lægges som ubestridt til grund, at J den 16. december 2016 kom til skade med sin ene skulder efter at være sparket af en bedøvet øko- eller

frilandsgris, hvilken skade er anerkendt som en arbejdsskade.

Det er endvidere ubestridt, at refleksspark fra en gris, der er bedøvet og skal slagtes, aldrig kan udelukkes helt.

Der er ikke foretaget en teknisk undersøgelse af slagteriets udstyr til bedøvelse, og retten finder, at det må lægges til grund, at udstyret overholdt såvel de offentligtretlige regler som producentens. Det lægges endvidere til grund, at slagteriet havde egne daglige sikkerheds- og kontrolforanstaltninger, som også var overholdt.

Slagteriet har på et tidspunkt efter J's ulykke i samarbejde med de ansatte valgt at overgå til automatisk udskiftning af filter fremfor efter anmodning fra de ansatte, ligesom man har valgt konsekvent at anvende det langsomste tempo i gondolen ved øko- og frilandsgrise. En kollega til J har endvidere forklaret, at det er hans oplevelse, at der herefter har været færre tilfælde af refleksspark, og slagtermesteren har også oplyst, at han modtager færre klager over sådanne spark. Slagtermesteren har dog samtidig oplyst, at der stadig er klager og ulykker, og efter slagteriets opgørelse af denne type ulykker, er der da heller ikke noget som tyder på, at antallet af ulykker er faldet som følge af de anførte tiltag. Sikkerhedsrepræsentanten har heller ikke kunnet udelukke, at det mindre antal klager kan hænge sammen med, at de ansatte er blevet mere vant til at håndtere øko- og frilandsgrise.

Der foreligger efter det oplyste ikke nogen videnskabelig dokumentation på, at øko- og frilandsgrise skulle opføre sig anderledes i forbindelse med bedøvelse end konventionelle grise, og J var på samme måde som de øvrige ansatte i afdelingen særligt uddannet og erfaren i arbejdet og må således også - ligesom kollegaen - have været klar over, at man skulle behandle en gris, som sitrede, særligt forsigtigt. Der foreligger endvidere ikke oplysninger, som tyder på, at der ikke var skiftet filter efter behov, og de ansatte kunne selv ændre hastigheden i gondolen. Uanset om det i overensstemmelse med J's forklaring for retten lægges til grund, at grisen sitrede, eller om det lægges til grund, at der ikke var noget forvarsel, finder retten på denne baggrund ikke, at han har bevist, at slagteriet som hans arbejdsgiver havde undladt at sikre sig, at arbejdet kunne foretages sikkerhedsmæssigt forsvarligt. S A/S er derfor ikke erstatningsansvarlig for ulykken, som må anses for hændelig, hvorfor S A/S frifindes.

Da S A/S har vundet sagen, skal F som mandatar for J betale sagsomkostninger til slagteriet med 32.000 kr. Beløbet udgør et passende beløb til dækning af udgift til advokat og er fastsat ud fra sagens værdi, forløb og udfald, herunder at der oprindeligt var stævnet for 268.327,03 kr., men at hovedforhandlingen blev gennemført på grundlag

af en begrænset påstand på 144.340,10 kr. S A/S er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte S A/S frifindes.

Inden 14 dage skal F som mandatar for J til S A/S betale sagsomkostninger med 32.000 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Dommen kan kun ankes, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan omkostningsafgørelsen kun kæres, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er 4 uger fra dommens afsigelse. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden 4 uger.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er 2 uger fra dommens afsigelse. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden 2 uger.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen der. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen der.

Hvis du ønsker at søge tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indle-

vere ansøgningen på minretssag.dk. Du kan få mere vejledning om, hvordan du søger tilladelse hos Procesbevillingsnævnet på domstol.dk.

Du kan få mere vejledning blandt andet om retsafgift på domstol.dk.

Publiceret til portalen d. 08-02-2021 kl. 10:00

Modtagere: Sagsøger J, Sagsøgte S A/S, Advokat (H) TA, Advokat (L) E,
Mandatar F